

מב:

תורה אור

1. נפש כי תחטא ומעלה מעל בין וכו'ש בעצמותו במקורו כי בתשובתו ית' כבוד או עשה את עמו: ויראה ה' את
2. ונתן האיש השכב עקה לאבי הנער המשיש כקף ולו תורה לאשה תורת אשר ענה לא ויכל שלחה כל ימיו: דברים כב כט
3. אם עבר יגזר השור את אמה קבד השליש שקלים ויתן לאדניו והשור יסקל: שמות כא לב

שמות כא לב

נערה שנתפתתה פרק רביעי כתובות

לרבי יוחנן דסגי ביחוד
מתי שפיר דאע"ג דייחד לו
לענין קרבן שבוטה ולענין
דלא מייחב קרבן שבוטה

ומאי לאו בשעמד ברין לא בשלא עמד
בברין והא מדרישא בשעמד ברין סיפא נמי
כשעמד ברין דקתני רישא אין לי אלא
דברים שמשלמין עליהם את הקרן תשלומי
דכפל תשלומי ארבעה וחמשה והאונס
והמתפתה ומוציא שם רע מנין ת"ל יומעלה
ומעל ריבה הכי דמי אי דלא עמד ברין
בכפילא מי איכא אלא פשיטא בשעמד ברין
מדרישא בשעמד ברין סיפא נמי בשעמד
בברין א"ל יכילנא לשנויי לך רישא בשעמד
בברין וסיפא בשלא עמד ברין וכולהו ר"ש היא
ושינויי דחקי לא משנינן לך דא"כ אמרת
א"ל (6) ליתני רישא ר"ש אומר וא ליחני
סיפא דברי ר"ש אלא כולה בשעמד ברין
ורישא דבנן וסיפא ר"ש ומודינא לך לענין
קרבן שבועה דרחמנא פטריה מוכחש וכי
קאמנא ממון הוי להורישו לבניו אייתיביה
ר"ש אומר אם לא הכפיקה לגבות עד שמת
האב הרי הן של עצמה ואי אמרת ממון הוי
להורישו לבניו לעצמה אמאי דחקין בעי
מיהוי אמר רבא (7) האי מילתא קשאי בה
דבה ורב יוסף עשרין וחרתינ שנין ולא
איפרק עד דיתיב רב יוסף ברישא ופירקה
שאני התם דאמר קרא ונתן האיש השוכב
עמה לאבי הנערה חמשים כסף לא ויכתה
תורה לאב אלא משעת נתינה וכי קאמר
דבה ממונא הוי להורישו לבניו בשאר
קנסות אלא מעתה גבי עבד דכתיב יכסף
שלושים שקלים יתן לאדוניו הכי נמי לא
ויכתה תורה לאדון אלא משעת נתינה יתן
לחוד ונתן לחוד אי הכי ת"ל וכחש ת"ל ונתן
מביעי ליה אמר רבא כי איצטרך וכחש כגון
ששעמדה ברין ובגרה ומתה דהתם כי קא ירית
אאביה מינה דידה קא ירית אי הכי יצאו
אלו שהן קנס ממון הוא אמר רב נחמן ר"ש
צחק יצאו אלו שעיקרן קנס אייתיביה ר"ש
פומר שאינו משלם קנס על פי עצמו
שעמא דלא עמד ברין הא עמד ברין דמשלם
על פי עצמו קרבן שבועה נמי מיחייב
דכי שמעון דלבריהם דרבנן קאמר להו
לדידי אע"ג דעמד ברין דרחמנא פטריה
ממוכחש אלא לדידכו אודו לי מיהת היכא
דלא עמד ברין דכי קא תבע קנסא קא תבע
ומורה

ומנא גבי קרבן שבועה אלא
עשת נתינה ולא זכי אב אחר
ליה ואין לר"ך קרא דוכחש
פטור ומי מקרבן שבועה:
ה ואח"כ סתה רבי ירית
ממון גמור הוא שלא בא
טור ממון שבועה מוכחש
שן קנס ממון הוא אצל
הם הואיל וכל לידו מכה

מקרה זה, כפי שראינו, אינו מוגבל רק לזמן קצר. אלא שיש לו השפעה רחבה על כל המערכת. לכן, יש להקפיד על שמירת המערכת, על ידי שמירת המערכת, על ידי שמירת המערכת.

אחד וכלו עדים ב"ד ומייבזהו
יבזעו מה שמייבזהו ב"ד וחזר וכפר
דין. ועדיין לא העידו עדים: ופא
ליגו עליה ומייבזהו קרבן שזעפה איירי

בשעתם בדון מכלל דסיפא כלומר
ירוש' דלמא לאפילונו עניניה בדכותה
ירוש' דאין לי שיתמיכה קרן וחומה
וחסס: כפילא מי אכילא. מי יימר
דגנז דחבשיה כפילא ועוד דלמא
מודי מייסטר: אלא פשיטא בשעתם
בדון. והא דקמיני חלו שכן קנס
לקמן מפדיל לה עשיקין קנס: או
לימני רישא. דטולה רבי שמעון אומר
או לימני סיפא רבי מנא שנה דלרפסיק
וחנא רבי שמעון אומר רבי מנא:
ומוריא לך לגנין קרבן צבוס.

לדרכי שמעון אע"ג עמד דין לא
משיב עליה קרנן שנועה: **להורישו**
לנביו משעמד דרין ומת עד שלא
הספיק לגבות היה הוא של אחיה
ולא שלה: **עשרין וספרין שנין**.
היו ימי שררתו של רבבה ומת וישב
ב יוסף בראש וספינתו מן השמים
נפקרה להיות לו לשם לפי שהיה
רבה חריף ולכן קראוהו עוקר הארץ
ורב יוסף היה בעל שמעות ומשנה
וגרימא לכך קראוהו ספיניס: **ובי אמר**
רבא ממונה הו' להורישו משעמד
רבא בשאר קנסות ולא מיטרתו מן
בדולחא: **ימן לחוד ונתן לחוד**. ימן
משמע לשון זיו ולעולם ונתן משמע
דבר הנתון כבר: **אי הכי**. דשאני
קנס דלאון מתפחה ממונה קנסות
לחילוי עמד דרין נמי לאו ממונה
הוא: **ס' וכתש**. תמיה. כלומר מאי
אירא דנסיב לה דה"ס לפטורא
מיוחס ה' היכי דליף שאר קנסות
כלומר מדלג נמי לתפוחי ד' למיהוי
עיקר תחילתו ממון מיפוק ליה דהשתא
נמי לאו ממונה הוא דתחמא אמר
ונתן דלא יצתה לו חורה עד קנס
תמיה: **כי אילטידן וכתש**. לקטע
דלוגס ופסחי למילפניהו כהדי שאר
קנסות לפטורא מוחש משום דעיקרן
קנס ולא מאי למילי מונח: **בגון**
שעמדה דרין וצורה. לדרכי שמעון
דידה הוא דבי הכי דפליג במתניתין
בלא הספיקה לגבות עד שמת האב
הבי נמי פליג בלא הספיקה לגבות
עד שגברא דקאמר ת"ק הרי קני של
אב ולכך שמעון היה הוא של עמה
ואם מתה אחרי כן ירית לה אחיה
מכא דידה והיו ממון מגור ואע"ג דלא
מטא לרד ללגבי דידה לא היה שאני
מטא לתוס' דשעמדה העמדה היה

[illegible]

ו' מכה הקנס אלא מכה ירושה ומלחא
הו' קנסות משעמד בדין ממונה הו'
אלעזר דלמר (י)נשבעין על הקרקעות
עצמו ב'ו' ולדבריו דרבה קאמר לה
ר'י שמעון עד שגייס לידו כדשמעין
ומתה דמינה ירית אלא לדיך הא
דלחזו פטור מקרבן שבויה תשיס':
רבי

דברי

מסורת הש"ס

(א) [עין חוש' לעיל לת: כריה יש כבר ובי' ביאור בסוגיא דהכא], (ב) [כ"ק מג. ק"י. ג] [כ"ק סו:], (ד) [מרסית סד., ה] [שס:], (ו) [כ"מ מו:], (ז) [ומיחו לקמן סריך מאי למיתרם דאע"פ שלא נכתה מוריש לכניו. ח"י, ט] [שבעות לו:].

הגהות הב"ח

(א) גם' חמרת לי או ליטני
רישא: (ב) רחם' ד"ה לא
וסי' וכחש ת"ל אשר
ירשיעון:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones